

[Ole Espersen]

enhver tid forsvare en hvilken som helst regerings ret til at holde sig à jour med udviklingen rundt omkring i landet i de enkelte kommuner eller inden for andre områder her i landet.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg tror, alle kan være enige om, at det må være værdifuldt, at folketinget en gang imellem har lejlighed til at drøfte en række af de centrale forvaltningsretlige spørgsmål, som uundgåeligt opstår, når et bestemt parti har regeringsmagten igennem meget lang tid; det er jo ikke noget specielt for Danmark, og det er jo ikke noget specielt for socialdemokratiet, at langvarig regeringsmagt giver risiko for misbrug. Derfor kan formålet med en debat som den i dag være at belyse, bl. a. hvad der kan gøres for at begrænse, ja, helst hindre, at administrationen misbruges i partipolitisk øjemed i videste forstand, for debatten er ikke kun en lille bitte debat om de emner, som hr. Ole Espersen var inde på.

Jeg vil dog gerne først sige et par ting om den aktuelle sag, og det er om den bevillingsretlige side af sagen. Jeg mener, regeringen må være klar over, at der opstår et bevillingsretligt problem, når den benytter centraladministrationens embedsmænd til opgaver, som må føre til, at regeringen giver undskyldninger over for folketinget. Bevillingsgrundlaget er nok til stede i den forstand, at udgifter til lønninger osv. til de pågældende embedsmænd er omfattet af finansloven, men bevillingerne er jo sandelig givet under den klare forudsætning, at embedsmændene benyttes til de normale administrative funktioner, de er ansat til. I det øjeblik man fra en regerings side, hvad enten det er en socialdemokratisk eller en anden regering, benytter embedsmændene til funktioner, som ligger uden for de normale arbejdsopgaver, som tjener et partipolitisk formål, som er sat i gang på bestilling fra et bestemt politisk parti, og som fører til, at statsministeren offentligt må give undskyldninger over for den parlamentariske forsamling, er vi selvfølgelig uden for de bevillingsmæssige forudsætninger, der er afstukket ved finansloven.

Derfor er det ikke med urette, når nogle har rejst det spørgsmål, om det bør være skatteyderne eller socialdemokratiet, der betaler for det arbejde, der på socialdemokrati-

ets bestilling er udført af centraladministrationen, og som statsministeren måtte give undskyldning for.

Jeg har selvfølgelig bemærket, at statsministeren har svaret min partifælle hr. Voigt og andre med, at det jo ikke kun er socialdemokratiet, men også folketingsmedlemmer – og folketingsmedlemmer fra mange partier – som betjener sig af centraladministrationen. Det har statsministeren selvfølgelig fuldstændig ret i, og i grunden kunne man sige: det manglede bare, for det fremgår jo direkte af grundloven sammenholdt med folketingets forretningsorden, at der er en række bestemte fremgangsmåder, en række bestemte procedurer, som kan følges, og som giver det enkelte folketingsmedlem mulighed for at trække på centraladministrationen, foruden at der er en række sædvaner, som giver mulighed for det. Dermed er hjemmelen selvfølgelig i orden, men det er forkert, hvis nogen heri indfortolker, at så kan et bestemt partikontor også trække oplysninger fra centraladministrationen.

Det er, som om der ligger en underlig dobbelthed i statsministerens hidtidige udtalelser, for selv om statsministeren har forsøgt grundigt at forklare sine synspunkter, er det, som om statsministeren alligevel på samme tid siger undskyld og siger, at der er ikke begået nogen fejl.

Statsministeren har brugt det udtryk, at det er fremgangsmåden, man siger undskyld for, og jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, om ikke statsministeren er enig i, at den fejl, der er begået, består i, at centraladministrationen skulle gøres til et led i den socialdemokratiske valgmaskine ved at skaffe uspecificeret materiale frem til ministres deltagelse i kommunevalget. Er statsministeren ikke enig i, at det er dette, der er fejlen, sådan at vi kan se bort fra de mere uklare og upræcise udtalelser om, at det er fremgangsmåden – hvad det så er – som var forkert.

Der er også et andet punkt, hvor jeg synes statsministerens udtalelser, selv om de har været omhyggelige, har haft en sådan form, at de måske kunne misforstås, og det var i spørgetiden den 1. februar, hvor statsministeren henviste til, at enhver, ikke blot folketingsmedlemmer, men også pressen og borgerne, i almindelighed kan få de oplysninger, de vil, og statsministeren henviste i den forbindelse til offentlighedsloven.